

ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ ਜੇ.

ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ MISC। ਸੰ. 24440/2006 ਦੇ ਐਮ

14 ਫਰਵਰੀ, 2007

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 - ਐਸ. 482 - ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ - ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੀਬਿਤ - ਐਫਆਈਆਰ 406/420 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਰਸੀਦ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ - ਖੁਦ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ- ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ- ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਐਫਆਈਆਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ 10 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ। ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੀਬਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 18)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਮਿਲੀ, ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੁੱਲ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1 ਕਰੋੜ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸਹਿਮਤ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 20 ਅਤੇ 21)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਹੁੰਦਲ।

ਬੀ.ਐਸ. ਬਾਠ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅੰਕੁਰ ਮਿੱਤਲ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ. ਪੀ.ਸੀ., ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਥਾਣਾ ਦਾਖਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 127/2005, ਮਿਤੀ 3 ਸਤੰਬਰ, 2005, ਧਾਰਾ 406/420 ਆਈ.ਪੀ.ਐਸ. ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੈ। ਉਹ, ਪਿੰਡ ਭਨੋਹੜ, ਪੀ.ਐਸ. ਦਾਖਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ 4 ਏਕੜ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਮਿਤੀ 27 ਸਤੰਬਰ, 2004 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P2) ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ 26,50,000 ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਕੁੱਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁਪਏ 1.06 ਕਰੋੜ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 27 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਹੋਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 10 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਤੱਕ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 2005 ਸੀ।

(4) ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। 10 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਤੱਕ 10 ਲੱਖ, ਇਸਲਈ, ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ:-

“ਅੱਜ, ਭਾਵ 10 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ 10 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।”

(5) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। 10 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 13 ਦਸੰਬਰ, 2004 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਕਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

(6) 20 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਪੀ-4) ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਰ ਭੇਜ ਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ 10 ਲੱਖ, 27 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ।

(7) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 21 ਦਸੰਬਰ, 2004 (ਨਕਲ ਪੀ-5) ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਲੈ ਕੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ।

(8) 1 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ।

(9) 27 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 27 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ (ਨਕਲ ਪੀ.-6) ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵੀ ਮੰਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 1 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਰੱਦ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 26 ਸਤੰਬਰ, 2005 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-7) ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਲੀਬਤ ਹੈ।

(11) ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਐਫਏਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

"...ਉਹ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਚਦੀ ਰਹੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਸੀ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ / ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਮਿਤੀ 27 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਾਰਾ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਨਰਾਜ਼ ਇਰਾਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪੇਸ਼ਗੀ ਰਕਮ ਵਜੋਂ 15 ਲੱਖ. ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਤੱਥ ਵੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪਰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੀ ਗਈ ਐਫਏਆਈਆਰ ਦੀ ਇਕਮਾਤਰ ਬੁਨਿਆਦ 1 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉਚਾਰਣ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਇੱਕ ਕਥਿਤ "ਮੌਖਿਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। 27 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(13) ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋ ਗੁਣਾ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਵੇਚਣ ਲਈ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤਾ" ਕੀਤਾ ਸੀ।

(14) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ "ਵੇਚਣ ਲਈ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤਾ" ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਜੋ ਕਿ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ, ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਖਤ ਲੋੜ ਸੀ।

(15) ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

- (i) ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀ ਸਿੰਘ (1)।
- (ii) ਅਨਿਲ ਮਹਾਜਨ ਬਨਾਮ ਭੋਰ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (2)।
- (iii) ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (3)।

(iv) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 1 ਜੂਨ, 2005 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਪਾਠਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ "ਵੇਚਣ ਲਈ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤਾ" ਕੀਤਾ ਸੀ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ 15 ਲੱਖ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਉਕਤ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜੁਰਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

- (i) ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ NEPC ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)।
- (ii) ਮੈਸਰਜ਼ ਮੇਦੇਹੀ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਐਂਡ ਫਾਰਮਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿ. ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਈ. ਲਿਮਿਟਡ (5)।

- (1) (2006) 2 SCC (CrL.) 430
- (2) (2006) 1 SCC (CrL.) 746

- (3) 2006 (3) RCR (CrL) 793
(4) 2006 (3) RCR (CrL) 740
(5) 20Q0 (2) RCR (CrL) 122

(17) ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਕੋ ਇਕ ਮੁੱਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(18) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-3) ਜਾਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-3) ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। 4). ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-5) ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ 10 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ। ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(19) ਨਾ ਤਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਕਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ. ਵਿਕਰੇਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਸੀ।

(20) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਮਿਲੀ, ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੁੱਲ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1 ਕਰੋੜ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸਹਿਮਤ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

(21) ਜੋੜ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਨਿਰੀਖਣ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਲੰਬਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(22) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ; ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ